

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,
(CCIL)
Nr. 607
Sâmbătă,
1 MAI
1993
20 lei

A VENIT ZIUA! De ce s-a prăbușit moral țărănimea română sub regimul comunist

Și a venit ziua defilării prețurilor, între un 1 Mai sărbătoresc în Parlament și un 1 Mai de tranziție comică la Guvern.

Începând cu această zi, orice asemănare între vechile și preconizatele, de acum, prețuri, poate fi interpretată doar în imaginea consilierilor de la Cotroceni.

A venit ziua, sinucigașă prin amploarea viitorului sumbru, indexat ori canonizat în gândirea științifică a primului ministru, când alegătorii își vor răstălmăci gestul votului din toamna trecută.

Mult prea târzie lamentație pentru această primăvară. A venit ziua mai repede decât se destramă noaptea necazurilor acestei nații.

Paradoxal, dar explicabil, ziua de 1 Mai este ziua eclipsei actualului guvern.

Andrei ILENI

Urmează apoi, pe 12 pagini îndesate, un fel de calendar al mișcării muncitorești (a se citi: bolșevice) internaționale și române. 12 pagini pentru calendarul creștin, 12 pagini pentru calendarul bolșevic! Să nu fie cu supărare pentru nimeni. Vorba aceea: "Când cu steaua, când cu crucea, ca părintele Burducea!". Să dăm aici câteva din cele 208 (două sute opt) date trecute în acest calendar „de tip nou”: 21 ianuarie 1924 — Moartea lui V. I.

Lenin (veselă sărbătoare!); 29 ianuarie 1921 — Constituirea Partidului Comunist Englez; 31 ianuarie 1947 — Ungaria se proclamă Republica Populară; 21 februarie 1948 — Congresul Partidului Muncitoresc Român; 27 februarie 1848 — Apare „Manifestul Partidului Comunist” al lui Karl Marx și Fr. Engels (să aniverseze și dreptcredincioșii săteni români această „cuvioasă” lucrare a celor doi „cuceritori” autori, primul fiind evreu german și

al doilea capitalist german); 14 martie 1883 — Moartea lui Karl Marx (altă veselie!); 29 martie 1944 — Armata Sovietică eliberatoare pătrunde în România; 2 aprilie 1944 — V. M. Molotov face o declarație istorică privitoare la România; 8 aprilie 1906 — Greva generală a cismarilor din România; 3 mai 1855 — Nașterea lui C. Dobrogeanu-Gherea, popularizator al marxismului; 8 mai 1921 — Constituirea Partidului Comunist din România; 19 mai 1888 — Nașterea lui N. N. Svernik, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al URSS; urmează apoi alți conducători sovietici: N. I. Kallin, N. N. Sverdlov, comuniști din felurite țări, iar la 21 decembrie 1879: Nașterea lui I. V. Stalin. Lista e lungă și picană, dar ne-ar trebui 12 pagini să o reproducem și încă de două ori pe atât să o comentăm, ca să ne treacă suhul! Cu asemenea belșug de „sfinți” o ținea românul tot într-o sărbătoare.

Urmează trei pagini, una cu lozincă: „Trăiască Republica Populară Română!”, alta cu

(Continuare în pag. a III-a)

Prof. dr. Anton MOISIN

LANSARE DE CARTE

Inspectoratul pentru Cultură Sibiu și revista „Eufhorion” vă invită sâmbătă, 1.05.1993, ora 18.00, la sediul Inspectoratului pentru Cultură, str. Lucian Blaga, cu ocazia lansării cărților: „DEPOZITIA” de Vladimir Munteanu, „LUCRURI SIMPLE SAU ECHILIBRUL INSTABIL” de Iustin Panța și „EXIL ÎN ORAȘUL IMPERIAL” de Ioan Radu Văcărescu. Prezintă Mircea Ivănescu, Ion Mircea și Dumitru Chioaru.

Dacă tot nu se finalizează lucrările la blocurile începute, vă propunem aceste apartamente...

Foto: R. BALINT

Ziua Muncii

preluată și de organizațiile muncitorești din Franța și alte state europene.

De precizat că la 28 iunie 1894, președintele SUA, Grover Cleveland, a sancționat un act al Congresului prin care s-a decis ca serbarea muncii să se facă în prima luni a lunii septembrie. Cât privește ziua de 1 Mai, datorită incidentelor de la Chicago au fost oprite orice manifestări în acea zi. În prezent, anumite federații sindicale serbează ziua de 1 Mai, în lume reprezentând ziua muncii.

În România, ziua de 1 Mai a fost sărbătorită pentru prima dată în 1890. Încă de la începutul organizării sărbătorii zilei de 1 Mai, ziarul Munca a publicat sub semnătura lui Ion Nădejde și Constantin Mille un articol prin care demonstrează

că 1 Mai „nu înseamnă nici grevă nici revoluție. 1 Mai înseamnă măsurarea pe cale pașnică și legitimă a două puteri: poporul și bogății, munca și capitalul”. De reținut că în 1 Mai s-au manifestat revendicări, deoarece nevoile muncitorilor erau mari; a nu se uita că patronatul a căutat să impună restricții, așa cum de altfel se întâmplă și azi. Cu predilecție, însă, 1 Mai a rămas o sărbătoare a muncii și a muncitorilor, prăznuită prin chermize și alte distracții.

La români, 1 Mai reprezintă și sărbătoarea armindenului, sărbătoare populară de primăvară. Cu această ocazie porțile, ușile și ferestrele caselor se împodobesc cu crenguțe verzi de mestecean sau alte esențe. Armindenul semnifică o nouă viață, o reînnoire, o speranță. Bucuria de mai bine, înfrățirea dintre oameni și natură.

Vasile GIURGIU

România — Bulgaria, paralelă imposibilă

Mioriticele noastre orgolii carpatine execută o bruscă acțiune de dezumflare încă de când punem piciorul în fosul Rusciuc (actualul Russe). Desigur, au avut și bulgarii „schimbări revoluționare” sau, mai precis, există și la ei soluri fără statui, mausolee comuniste pe unde bat copiii mingea și protestatarii fac greva foamei, însă, indiferent de forma de proprietate, nu a rămas nici un petec de pământ nelucrat, iar localitățile te împresionează prin curățenia lor. La fel de adevărat este fap-

tul că o stradă alăturată scuarului în care se află impozanta catedrală Alexander Nevski, se numește 7 Noiembrie, în chip de fină aluzie la revoluția din octombrie, după cum pe tot teritoriul Bulgariei se difuzează patru programe de televiziune (programele I și II autohtone, un program de satelit — Antenne II și TV Moscova). Leul românesc se află trecut în lista schimbului

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

Dreptul la replică

Noi „studii” istorice

De vreo trei ani încoace, profesorul dr. Anton Moisin din Orașul Victoria vrea să demonstreze „urbi et orbi” că este un mare istoric bisericesc. În consecință, Domnia Sa gălătează redacțiile multor foi ale Bisericii „unite cu Roma” din Cluj și Blaj, dar și pe cea a ziarului „Radical”, cu fel de fel de articole, în care nu face altceva decât să denigreze Biserica Ortodoxă și să falsifice istoria. Nu de mult, în calitate sa de istoric, preot unit cu Roma și profesor la Academia teologi-

că din Blaj, a publicat în „Radical”, nr. 602 și 604 din 24 și 28 aprilie 1993, un articol intitulat „Sfinții în slujba propagandei”(?), în care se ocupă de călugării Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara, trecuți între sfinți de Biserica Ortodoxă Română. Articolul respectiv cuprinde o serie de inexactități, din care reținem doar câteva. În pri-

(Continuare în pag. a III-a)

Pr. Prof. Dr.

Mircea PACURARIU

Publicație academică închinată folclorului românesc

Memoriile Comisiei de Folclor

Alături de studiile pentru cultivarea limbii române și pentru cunoașterea trecutului istoric, Academia Română a acordat o atenție deosebită și creației populare. Chiar și în unele discursuri de recepție (Delavrancea, Zamfirescu, Sadoveanu, Blaga, Rebreanu) s-a făcut elogiu acestei creații. Publicarea de către Academia a unor valoroase monografii etnofolclorice semnate de S. Fl. Marian, Tudor Pamfile, Artur Gorovei, ș.a. a îmbogățit literatura de specialitate, asigurând, pentru posteritate, cunoașterea uneia dintre cele mai bogate culturi folclorice.

În 1990 a apărut o nouă publicație a Academiei Române, închinată folclorului românesc: „Memoriile Comisiei de Folclor”, tomul I, iar recent a apărut tomul II (204 p.), cu un bogat și variat conținut. Volumul se deschide cu „Evocarea primului curs de folclor ținut la Universitatea din București” — evocare făcută de prof. univ. Mihai Pop. Este vorba de lecția de deschidere a cursului de folclor, ținută de prof. Ovid Densusianu în 1909, apărută în revista „Viața nouă”, sub titlul „Folclorul — cum trebuie înțeles”. Referindu-se la caracterul critic și polemic al lecției de deschidere privind activitatea folcloristică de la noi, Mihai Pop o consideră „grăitoare” și îndreptătită. „Ea opune dilematismului și lipsei de rigoare științifică, profesionalitatea și metoda riguroasă.” Punând la temelia studiului științific realitatea folclorică vie, Ovid Densusianu nu a fost numai un cercetător de teren, ci și un erector de școală. Sub îndrumările sale și-au făcut cercetările trei dintre folclo-

riștii noștri de seamă: Tache Papahagi, Ion Diaconu și Dumitru Șandru, la care s-ar mai putea adăuga și alte nume.

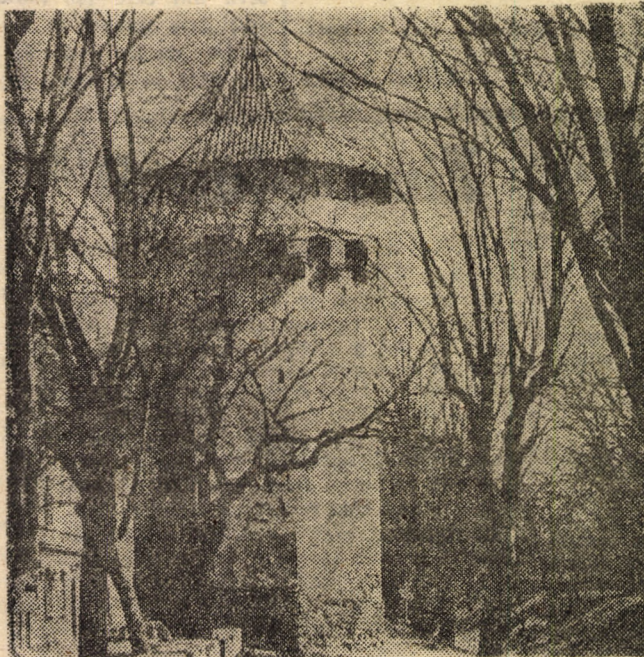
O altă „evocare” privind istoria folcloristicii noastre, aparține lui Alexandru Dobre — redactorul responsabil a acestor „Memorii”. Ea se intitulă „Ion Mușlea și chestionarele Arhivei de folclor a Academiei Române”. Este de fapt un adevărat „studiu” de peste 50 de pagini. Expunând, în introducere, condițiile în care s-a ajuns la înființarea arhivei de folclor, Al. Dobre expune amănunțit contribuția lui Ion Mușlea la înființarea și organizarea Arhivei. Citând numeroase fragmente din „Apelul către intelectualii satului” publicat de Mușlea în mai multe reviste din Cluj adresate învățătorilor (Învățătorul, Școala și familia, Satul și școala), Al. Dobre consideră acest „Apel” ca un „document de maximă importanță pentru istoria folcloristicii românești, unul din punctele cheie ale concepției lui Ion Mușlea în acest domeniu. În continuare, Al. Dobre analizează amănunțit activitatea lui Ion Mușlea privind elaborarea „chestionarelor”, instruirea colaboratorilor, „zonele prioritate de cercetare sistematică a materialului folcloric românesc”, premiera celor mai buni corespondenți, organizarea științifică a „Arhivei” din Cluj, care a dus la realizarea unei adevărate „școli folcloristice”, ce „se conturează în toată plenitudinea”.

În concluzie, Al. Dobre arată, în mod convingător, că activitatea lui Ion Mușlea și, mai ales, „chestionarele sale cu îndreptățire alături de cele ale lui Odobescu, Hașdeu și O. Densusianu”. „Această activitate proprie de cei trei mari sa-

vanți, justificată fără nici o urmă de indoială, face din Ion Mușlea unul din cei mai vrednici reprezentanți ai folcloristicii românești. „Evocarea” făcută de Al. Dobre se caracterizează nu numai printr-o analiză amănunțită, științifică, ci și printr-un suflu de apreciere caldă.

Cuprinsul acestui volum cuprinde și alte contribuții prețioase semnate de Al. I. Amzulescu (Cântecul „propriu-zis” în Muscel), N. Constantinescu (Tipologia relațiilor familiale în poveștile lui Ispirescu și Creangă), Iordan Dateu (Balade populare din Teleorman), Marin Marian (Textul popular cântat); alți colaboratori sunt: Mihail M. Robea, C-tin Costea, și Elena Maxim. Tomul III al „Memoriilor Comisiei de folclor” se află sub tipar și va apărea curând.

Amalia PAVELESCU

Școlile Waldorf au de obicei o grădiniță și 12 clase. La înscriere se vor lua în considerare în primul rând copiii care au deja frați mai mari în școală. Urmează copiii care au absolvit grădinița Waldorf și cei ce aparțin colaboratorilor. În continuare, factorul hotărâtor la primirea în școală va fi cel al ordinii înscrierii. Un învățător diriginte care preia o cla-

riginte este de a preda în prima perioadă a zilei „materia principală” științifică, în etape de 2 până la 5 săptămâni. Asta înseamnă că o perioadă de timp mai îndelungată se va învăța zilnic, de ex. matematică, apoi în etapa următoare, literatură, fizică, istorie, ș.a.m.d. Această metodă de predare permite elevilor și profesorilor să se concentreze asupra unei

Pedagogia Waldorf
Structura școlilor Waldorf

să a I-a, o va însoți până în cl. a VIII-a. El își va cunoaște bine elevii, va întreține contactul cu părinții și va fi reprezentantul și susținătorul clasei sale în fața colegiului. Pe lângă el, vor mai preda și alți colegi, limbi străine, sport, etc. Misiunea învățătorului di-

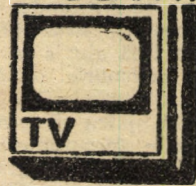
singure materii. Prin încredințarea clasei unui învățător timp de 8 ani, se evită ca acesta să predea doar din rutină. De asemenea, acest lucru ajută la corelarea diferitelor materii, doar protejând împotriva unei specializări premature. Cei drept, un învățător larg cultivat poate prelua această sarcină, iar capacitatea proprie de a învăța este una din cele mai importante cerințe la un viitor învățător diriginte. În clasele superioare, din a IX—XII-a, o dată cu începutul pubertății, când tinerii sunt în căutare de noi relații sociale, materiile de bază vor fi predate de profesori de specialitate. După o materie de bază, care are o durată de 90 până la 110 minute, urmează materiile cu timp de predare de o oră și care apar săptămânal în program. Este vorba de limbile străine și de materiile practice sau artistice, ca muzica, sportul, lucrul de mână, euritmia, meșteșugăria. Întregul timp de predare însumează, variind după vârsta copiilor, între 24 și 36 ore pe săptămână. Pe lângă cursuri se mai practică activități artistice sau practice, ca arta teatrală, corul sau orchestra școlii, etc.

Planul de învățământ se orientează după dezvoltarea copiilor și încearcă, prin corelațiile materiilor științifice cu cele practice, să instruiască în mod complex copilul și să-l pregătească pentru viață.

Orașul e pustiu, aștele sunt pustii, dar Turnul rezistă, indiferent la faptul că astăzi e 1 Mai.

Foto: R. BALINT

PROGRAM

LUNI, 3 mai 1993

14.00 Actualități. 14.15 Ora de muzică. 15.00 Didactica. 15.45 O samă de cuvinte. 16.00 Oameni de lângă noi. 16.25 Drumuri în memorie. Neamul Văcăreștilor. 16.55 Actualități. 17.00 Magazin în limba maghiară. 18.30 Studioul economic. 19.30 Desene animate. „Pinochio”. 20.00 Actualități. ● Meteo. 20.35 Sport. 20.40 Tezaur folcloric. 21.10 Reporter '93. 21.40 Teatru liric. „Carmen” de Georges Bizet. 0.30 Actualități. 0.45 Repriza a treia. 1.00 Închiderea programului.

Redactor responsabil de număr Lucian FILIP

REZERVE

ORIZONTAL: 1) Trecere în rezervă (de la caz a caz!). 2) Banca rezervelor (pl.). — Trecut în rezervă... 3) ... și trecut prin foc — Poftă de joc la pitici (reg.) — Numărul unu la italieni. 4) Careul! — A pune la punct — Decan! 5) Mici și înfigăreți! — De rezervă în portbagajul mașinii. 6) A-și crea rezerve — Echipier! 7) Deșert îndopakistanez — A forma caractere. 8) În mijlocul gazonului! — Ceremonial — E-

terna rezervă din linia de atac. 9) Are rezerve interne — Înlocuiri cu rezervele. 10) Uniunea artiștilor plastici — Atacă fără rezerve. 11) Rezervă la început de joc — Solioitare.

VERTICAL: 1) Siguranță de rezervă pentru lift — Mă de stat într-o rezervă! 2) Păr de rezervă! — Jurnal. 3) Un oarecare (fig.) — A-și pierde din rezerve (fig.). 4) Personal... la un titular! — La odihnă! 5) Rezervă de valoare (fig.). 6) Ieșit din formă și galben la față, stă în banca lui ca rezervă (pl.). — George Călinescu. 7) Lîmpede — Schimburi efectuate regulamentar. 8) Zis sec! — Rezervă moto — Rezerve interne! 9) Rezervă tare — Cadre didactice. 10) Repriză a unui meci de box — I se rezervă un loc la tribună. 11) Trecere la banca rezervelor.

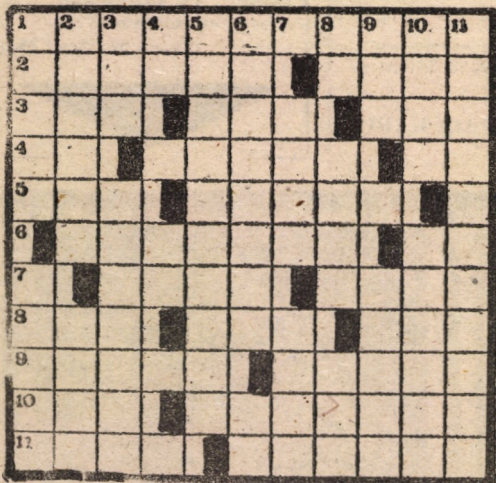
Dicționar: INC, UNO, THAR, AZO.

Marius BOGDAN

DEZLEGAREA CAREULUI
„OMAGIU MAMEI”

SPATARU — DAN — TOMA — EROINE — APOLOG — GOGA — MAR — RIMA — HM — E — ATENA — LEU — URS — SAMA — LR — O — IT — ILA — I — EMINESCU — A — LAST — TANASE — INARMA — GRIS — NECULUTA — AT.

Marius BOGDAN

S. R. L.

str. S. Brukenthal nr. 2 Sibiu.
telefoane: 41 81 08; 41 59 98;
41 52 10; 41 81 18 (prefix 092)

Redactor șef: Traian Suciu ● Secretari redacție: Ioan Rodeanu, Eugen Săucea

● Redactori: Natalia Droce, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Andrei Ileni,

Stefan Mihai ● ISSN 1220 — 8124 Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

De ce s-a prăbușit moral țărăimea română sub regimul comunist

(urmăre din pag. 1)

fotografia Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dr. G. Parhon și alta cu fotografia Președintelui Consiliului de Miniștri, Dr. Petre Groza, amândoi intelectuali vânduți trădătorilor de popor.

De-abia acum, la pagina 47, vine și „Partea de învățătură și de zidire sufletească”. Ea ține de la pagina 47 la pagina 48 (Calendarul are 129 pagini) și e semnată de 11 episcopi ortodocși, al 12-lea fiind chiar Patriarhul Justinian. „Zidirea” constă în apelul adresat credincioșilor de a semna „Apelul Sesiunii de la Stockholm a Consiliului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, privitor la interzicerea armei atomice”. Se uita a fi menționat doar amănuntul că Uniunea Sovietică se înarma pe rușii!

După zidirea sufletească fă-

cută de Episcopi în doi timpi și trei mișcări, se așeza la zidit pe îndelete (9 pagini, inclusiv propria-i poză din profil), păstorul păstorilor ortodocși din R.P.R., anume vestitul Ministru al Cultelor, Stăncu Stoian. Cu mistria „roșie” în mână, el așează una peste alta cărămizi care de care mai memorabile. Dând îndrumări despre cum trebuie întocmite cursurile bisericești ortodoxe, el arăta că Biserica Ortodoxă „nu aderă la mișcări cu substrat de acest fel, cum sunt de pildă Mișcarea Ecumenică sau acțiunea subversivă și dușmănoasă a Vaticanului” (și când te gândești ce tapaj face astăzi ierarhia ortodoxă despre atașamentul ei la Mîș, carea Ecumenică!). După ropote de aplauze din partea preoților prezenți (pentru că textul în cauză reprezenta discursul „lupului” de la Ministerul Cultelor la inaugurarea cursurilor preoției ortodoxe),

Ministrul mai trânti o cărămidă: „Republica Populară este o formă de dictatură a proletariatului și preoția trebuie să cunoască ce înseamnă această dictatură” (și a cunoscut-o, numai că sârmanul proletariat nu avea nici în elin și nici în mănecă amestec cu ea). Trecând la probleme morale, „lupul” mai dădu oilor o îndrumare: „Internatismul proletar animă morală cea nouă, nouă și superioară”. Din nou izbucniră aplauze după rostirea frazei că popoarele îl „au drept conducător pe înțeleptul învățător și conducător al oamenilor muncii, Iosif Visarionovici Stalin”. Multe altele s-au mai zis la această cuvântare de la deschiderea seriei a VIII-a a cursului de îndrumare de la Cluj (16. IV.1950), reprodusă în Almanahul Creștin Ortodox din 1951, dar spațiul nu ne îngăduie să insistăm.

(va urma)

România — Bulgaria, paralelă imposibilă

(urmăre din pag. 1)

valutar, dar nu este cotat, astfel încât dacă faci o tentativă de schimbare a leilor în leva ești privit cel puțin ca un extraterestru. (În rest, un dolar — 26,50 leva, o marcă germană — 16,50 leva). Diferența între schimbul valutar oficial și bursa neagră este de 10%. Există, desigur și cerșetori, mai ales prin preajma bisericilor, dar aceștia stau cu palaria la picioare și cântă la vioară, acordeon sau orgă electronică. Despre cei 8,7 milioane locuitori ai țării vecine (din care 1,3 milioane trăiesc în Sofia) mai putem spune că beneficiază de un salariu minim de 1100 leva, venitul mediu fiind de cca. 2500 leva (cam 100 de mărci germane). Există și un colț asemănător cu B-dul Victoriei Socialismului pe ulița Sidneakovo nr. 4, intitulată Ambasada României, care a fost construită în 1988. Este un caz fericit, am putut afla de la dl. ambasador Alexandru Petrescu, pentru că reprezentanții diplomației ai altor țări, care nu și-au cumpărat teren și construit locuințe, trebuie să plătească cca. 800 de dolari pe lună chirie pentru un apartament.

În ce privește evoluția politică a țării vecine și prietene, până nu de mult chiar „frățescă”, ea s-a derulat cam așa: după debarcarea lui Jivkov din 1989 și interimatul lui Peter Mladenov, în iunie 1990 au avut loc primele alegeri libere pentru Marea Adunare Națională, care a funcționat ca Adunarea Constituantă, având 400 de membri, principala ei

sarcină constând în pregătirea alegerilor pentru Adunarea Națională (spre deosebire de România, Bulgaria are un sistem legislativ unicameral), care a fost aleasă în octombrie 1991, concomitent cu alegerile locale. Alegerile prezidențiale au avut loc în ianuarie 1992. La alegerile din 1990 s-au prezentat în competiție 72 de partide pentru ca în 1991 să se prezinte doar vreo 25 de formațiuni politice care au dat prezenta coloratură a parlamentului bulgare. Opoziția, formată din 16 partide și asociații grupate în Uniunea Forțelor Democratice, reprezentând 34 la sută, se confruntă cu cele 33 de procente ale Partidului Socialist Bulgar (fost comunist), restul procentual fiind reprezentat de Mișcarea pentru Drepturi și Libertăți (înregistrată ca partid al etnicilor turci cu o pondere parlamentară de cca. 17 la sută) și alte formațiuni de registru minor. Au avut loc eutremure și la nivelul televiziunii bulgare unde, în luna martie a.c., directorul a fost demis de către un fel de Comisie a Audio Vizualului pe motiv că instituția ar fi lipsită de obiectivitate politică fiind prea favorabilă UFD-ului și prea americanizată, actualul paul everac bulgar fiind un cunoscut producător lipsit complet de experiență de ziarișt (indispensabilă unei persoane ce conduce o instituție mediatică). Cât despre sindicate, nu putem spune decât că ele există, cele mai importante grupări fiind „Podkrepa” și Confederația Sindicatelor Independente (foste curele de transmisie comuniste), care au acționat împreună pentru mărirea salariilor și pensiilor minime prin reducerea impozitelor. Cu o industrie în proporție de 90 la sută în proprietate de stat, Bulgaria înregistrează o rată a șomajului de cca. 9 la sută, fără a avea conflicte ireconciliabile în domeniul acesta.

Reformele, chiar dacă s-au făcut mai lent, s-au făcut fără ezitări, primul pas fiind convertibilitatea totală a monedei naționale, lucru care i-a încurajat pe investitorii străini și a sporit credibilitatea țării în comunitatea internațională. În chip de încheiere, nu putem să mai adăugăm decât faptul că, indiferent dacă ne place sau nu, vecinii de pe malul drept al Dunării ne-au luat-o dinșor înainte, lăsându-ne să ne bălăcim în călduța și originalitatea noastră birocratică, cu mult mai balcanică decât întregul Balcan.

NOI «STUDII» ISTORICE

(urmăre din pag. 1)

mul rând, canonizarea acestor sfinți nu s-a făcut „de curând”, cum afirmă autorul, ci în 1950—1955, deci în urmă cu peste patru decenii. „Apostolul” strămoșilor noștri n-a fost Sfântul Niceta de Remesiana (+ c. 415), ci Sfântul Apostol Andrei, care a predicat, în a doua jumătate a primului secol creștin în Scythia Minor, Dobrogea de azi.

După părerea multor istorici, Visarion Sarai se trăgea dintr-o familie de „vlahi sud-dunăreni”, din Bosnia, deci nu era „un străin”, cum îl socoteste autorul. Chiar dacă ar fi fost așa, avem datoria să-l cinstim ca pe un „sfânt” al Ortodoxiei întregi. Oare sfinții care apar în sinaxarele Bisericii „române unite cu Roma” sunt toți români? Sunt sfinți din lumea greco-romană și orientală pe care îi prănuiește și Biserica Ortodoxă, dar și „sfinți” noi, din „lumea apuseană”, sărbătoriți exclusiv de Biserica romano-catolică, pe care i-a „adotat” și Biserica unită după 1989.

Mai departe, Dl. Anton Moisin afirmă că Visarion Sarai nu s-a putut întâlni cu episcopul Inochentie Micu pentru că acesta n-ar fi fost în Transilvania în perioada 11 martie — 20 aprilie 1744. Dimpotrivă, Inochentie l-a întâlnit la Sibiu, atunci când Visarion era anchetat de autorități (vezi Silviu Dragomir, Istoria desrobirii religioase, vol. I, Sibiu, 1920, p. 139—140), iar plecarea episcopului la Roma s-a petrecut după sinodul de la Blaj din iunie/iulie 1744.

Pentru a induce în eroare pe cititorii ziarului „Radical”, profesorul Moisin enumeră o serie de „roade” ale mișcării lui Visarion, între care: „violarea (sic!) de biserici și case parohiale”, introducerea de obiceiuri monstruoase: „împărțirea făcută cu muguri și fructele pomilor” (!), „îngroparea mortilor în afara cimitirelor și fără preot ca pe animale” (sic!). „Izvoarele” pe care le indică autorul pentru asemenea ineptii sunt la fel de serioase ca tot scrisul Domniei Sale.

Regretăm că n-a fost menționat și faptul că Visarion Sarai a fost arestat din dispoziția autorităților habsburgice catolice și, după toate probabilitățile, aruncat în închisoarea din Kufstein, unde și-a sfârșit viața. Cronicarul bănățean Nicolae Stoica de Hațeg afirmă că ar fi fost dus la Roma. Tot din cauza prigoanelor la

care a fost supus de autoritățile habsburgice, Sofronie de la Cioara a fost nevoit să se refugieze în Țara Românească, unde a murit.

Am dori să-i amintim autorului că în anul trecut Biserica Ortodoxă a canonizat doi preoți din Mărginimea Sibiului, pe Moise Măcinic din Sibiel și pe Ioan din Galeș, care, pentru acțiunile lor de apărare a credinței ortodoxe, au fost aruncați în închisoarea din Kufstein, unde au murit după ani îndelungați de detenție. Aceeași soartă a avut și țărănul Oprea Miclăuș din Săliște, arestat în 1752, a cărui soție, în 1784, cerea să fie eliberată (a fost canonizat și el în 1955). Oare acești martiri ai Ortodoxiei nu meritau să fie trecuți în rândul sfinților? Sunt oare mai prejos decât martirii din primele veacuri, pe care îi cinstesc întreaga creștinătate? Dar atâția alți preoți, călugări, credincioși — bărbați și femei — areșați și închiși tot atunci, schingiuiți și jefuiți numai pentru că refuzau să accepte „unirea cu Biserica Romei”?! Putem oare să uităm pe credinciosul Tănase Todoran din Bichigiu, ucis cu roata în 1763, ca și Horia mai târziu, iar alți trei țărani din părțile Năsăudului au fost spânzurați, tot atunci, din ordinul generalului Bukow? Să uităm zecile de mănăstiri și schituri ortodoxe dărmate din ordinul generalului Bukow, pe care istoricul Silviu Dragomir îl socotea adevăratul întemeitor al Bisericii unite, pentru că fără tunurile lui opera ieziților maghiari de atragere a românilor la unirea cu Roma s-ar fi destrămat?! Oare trebuie să vedem în toate acestea niște „acțiuni propagandiste comuniste”, cum încearcă profesorul Moisin să-i „informeze” pe cititorii ziarului „Radical”? În acest context, ne întrebăm: în slujba cărei oficine de propagandă se află profesorul Moisin? Fiindcă, domnia sa nu slujește adevărul istoric.

Dacă avem datoria să lertăm aceste pagini triste din trecutul neamului românesc, ar fi de dorit să înceteze și campania de calomnii și denigrări la adresa Bisericii Ortodoxe și a celor care au suferit pentru ea, campanie pe care o duc „istorici” ca Domnul Anton Moisin. Dacă recunoaștem meritele de ordin cultural și național ale Bisericii unite cu Roma în veacul al XVIII-lea, așa cum face Dl. General Nicolae Spiroiu în scrisoarea adresată Doamnei Viorica Lascu, Președinta AGRU, publicată în același

ziar, să nu uităm că în aceeași perioadă Biserica Ortodoxă nu avea nici o ierarhie, fiind supusă la cele mai mari suferințe și umiliri din partea autorităților habsburgice, așa cum nu se întâmplase nici în veacurile anterioare, când se desfășurau acțiunile prozelitiste ale catolicilor și protestanților maghiari.

Azi, mai mult ca oricând, avem nevoie de liniște, de pace confesională și unitate românească în Transilvania și nicidecum de denigrări și acțiuni calomnioase de genul celor pe care le propagă fel de fel de preținși istorici.

De la lume adunate!

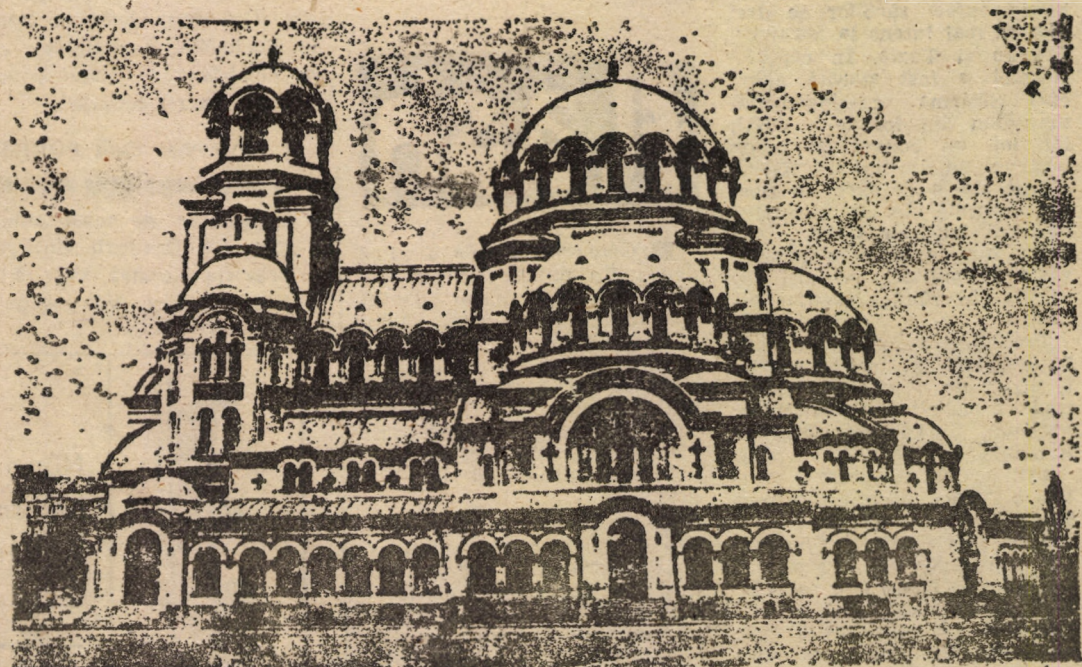
Recunoștință

Era flămând un om și-un câine
Ș-am dat bucata mea de pâine
Bietul om, care a cerut,
Iar bietul câine a tăcut.

Era flămând un om și-un câine
Ș-am dat bucata mea de pâine
Bietului om, care a mâncat,
Iar câinele a lăcrimat.

Era flămând un om și-un câine
Ș-am dat bucata mea de pâine
Câinelui, care a mâncat,
Dar bietul om m-a înjurat!

P. A. CALESCU

Mica publicitate

VANZARI-CUMPARARI

■ Vând video player japonez, nou, convenabil. TV color Grundig, comandă automată — 300 DM. Graetz — 290 DM și combină muzicală japoneză cu telecomandă, sigilată (radio, pick-up, dublu caset, amplificator, boxe) — 60.000 lei. Inf. str. Bârsei bl. 3^a, ap. 30 (Ștrand).

■ Vând convenabil Audi 100, neînmatriculat, Mazda 626, înscrisă în circulație, TV color, cuptor cu microonde și 10 certificate de proprietate. Tel. 42 20 80.

■ Vând TV alb-negru „Diamant”, mașină de scris, car mare în stare foarte bună. Preț convenabil. Tel. 42 00 27, orele 18—21.

■ Vând drujbă import „Alpina”, ax Abricht cu trei cutii L = 300 mm, radiocaset mono. Tel. 55 01 80 (Avrig).

■ Vând Audi 100 pe benzină, an 1979, stare foarte bună, preț 2200 DM, video recorder Aiwa, japonez, cu telecomandă, programare. Preț 160.000 lei sau 300 DM. Tel. 44 38 70.

■ Vând en gros la preturi avantajoase: țigări, cafea, băutură, dulciuri, cosmetice și alte produse. Informații Sibiu, str. Mărăști nr. 3, tel. 44 49 43.

■ Cumpăr talon Renault 9, tel. 096/73 18 49, Sebeș, Alba, între orele 7—21.

■ Vând televizor color „Grundig” diagonală 66 cm, 16 canale, telecomandă IR, stare foarte bună, preț 250 DM. Tel. 43 31 26.

■ Vând apart. propr. pers., 3 camere, Inf. tel. 42 47 44. Hip. III, bl. 15, sc. B, ap. 40.

■ Vând receiver satelit artizanal, performanțe bune, preț modest, garanție, eventual cu instalare la domiciliu. Tel. 48 20 74.

■ Vând BW — 520, 4 cilindri, anul 1979, avariata. Inf. tel. 43 47 42.

■ Vând calorifer din fontă, compus din 7 elemente. Preț convenabil. Tel. 42 51 76.

■ Vând motor Dacia 1100 RK, uși cutie viteze, planetară și parbriz spate. Tel. 41 74 26.

■ Vând urgent cărucior landou, scurtă blană miel, și pantaloni sky — toate Germania — și priză trifazică. Tel. 44 87 98.

DIVERSE

■ Solicit urgent un imprumut de 200.000 lei pe termen de 6 luni, cu dobândă 100.000 lei. Garanție și acte prin Notariat. Tel. 48 10 26.

■ Ofer formare sau muzică mecanică la nunți, cununii, botezuri, avantajos, plus saxofon și acordeon la nevoie. Tel. 44 07 97.

■ Efectuăm transporturi cu autodubă de 2 tone. Tel. 44 07 57.

ANIVERSARI

„La mulți ani”, multă fericire și sănătate cu ocazia zilei de naștere! Doamnei VIRGINIA PÎRVU.

Ani și Sandu

DECESE

Sincere condoleanțe colegului nostru Brașoveanu la decedul tatălui.

Colectivul O.J.P.C.

1 Mai — de la sărbătoare la...teroare

Odată cu derularea evenimentelor din decembrie 1989, festivalul exacerbat al primelor zile de fărâș din anii gloriosi ai epocii de aur, cunoaște un evident recul în relație directă cu alunecarea ireversibilă pe toboganul desuetudinii a sistemului social care, și l-a aservit: socialismul arătându-se preocupat cu precădere de grijele tranziției (despre care există justificat temeri că se va sfârși vreodată), înaltii noștri demnitari de astăzi transfigurează atmosfera de sărbătoare a zilei de 1 Mai într-o veritabilă atmosferă de...teroare. În schimbul paradelor militare și a agasantelor defilări ale oamenilor muncii prin fața „secretarului general” și a comandantului suprem”, televiziunea română obediază

puterii și-l înfățișează pe dl. Văcăroiu care, dând dovadă de o acritie de paradă, defilează cu...bastonul de premier prin imperiul nesfârșit al cifrelor, ce se însușează a fi nu doar al majorităților de preturi, ci mai ales, a creșterii astronomice a nivelului de trai, al bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

Teroarea rămâne, așadar, cuvântul de ordine al acestei adevărate săptămâni a patimilor pentru români. Ne vor „teroriza” cu siguranță prețurile, ne va teroriza gândul că suma de 8.002 lei oferită drept compensație în urma eliminării subvențiilor va acoperi doar gigacaloria consumată lunar de către o familie, ne vor teroriza în continuare hăpurile televizate ale editorialistului Everac și,

nu în ultimă instanță declarația de intenție a președintelui Iliescu, dispus să „iese în fața oamenilor și să-i cheme împotriva lor”, a celor care în mod corect, democratic, revendică — în acutala conjunctură — o protecție socială reală din partea statului.

Acestea ar fi doar câteva dintre elementele și efectele Zilei Naționale a Reducerii Subvențiilor. În mod cert vor urma și altele, consecință firească a Zilei Solidarității Naționale a celor ce muncesc (5 mai) care, contrar previziunilor, nădăjduim că nu se va sfârși precum cea din Chicago, de la 1 mai 1886. Indubitabil că la un sfârșit, vom asista, cu toții, foarte curând.

Rămâne de văzut doar al cui va fi...

Ion GIRONOD

Gastrita hiperacidă și ulcer gastroduodenal

Invitație

Teatrul de păpuși Sibiu, vă invită să participați duminică — 2 mai 1993, ora 11, — la spectacolul cu piesa „Poveste de seară”.

Regimul dietetic este de mare importanță, în perioada dureroasă (acută), se indică repaus la pat, căldură pe abdomen (amestec de mălai cu apă fierbinte). În ulcere care sângerează se aplică punge cu gheață.

În primele zile, când sunt dureri, se beau 6—7 pahare cu lapte cald din 3 în 3 ore, supe strecurate de orez, fulgi ovăz, câte o linguriță de unt proaspăt, ouă fierte moi. A se evita prăjilele, băuturile alcoolice, cafeaua, ceaiul rusesc, cacao, apă de la gheață, cruditățile, conservele. Se recomandă următoarele surcuri: de cartofi, care se folosește proaspăt. Se bea câte o jumătate de pahar înainte de masă, dimineața sau la prânz, timp de 2—3 săptămâni, mai ales primăvara și toamna, înainte de începerea perioadei dureroase.

Sucul de varză crudă. Se poate păstra la frigider 24 ore. Se bea câte o jumătate de pahar de 3—4 ori pe zi, cu 40—50 minute înainte de masă. Cura va dura o lună, mai ales primăvara și toamna.

Sucul de morcovi se folosește chiar și în hemoragii.

Cura de chefir. Se consumă

pană la 1—1,5 l pe zi, timp de 2 luni, până ce dispăre ulcerarea.

Ceaiuri — Rădăcină de tătăneasă (Symphytum Officinale). Se beau 2—3 cani pe zi, înainte de mesele principale cu o oră. Se administrează o linguriță la cană, se fierbe 15 minute. Flori de gălbenele (Calendula Officinalis). Infuzie, o linguriță la cană. Se bea în cursul unei zile, înainte de mese. Flori de salcâm — 2 cani pe zi. Frunze de zmeur — 2—3 cani pe zi. Tinctura de propolis 20 la sută. Se iau câte 40 picături dimineața, pe stomacul gol, într-un pahar de lapte cald. Cura durează până la ameliorare și chiar vindecare.

Rădăcina de tătăneasă dată pe răzătoare se amestecă cu miere. Se lasă la macerat 3 săptămâni, în care timp se amestecă zilnic cu o lingură de lemn. Se administrează zilnic o linguriță dimineața, pe nemâncate, cu cel puțin 1/2 ore înainte de masă. Acest tratament se poate folosi și în cancerul de stomac, cu rezultate excepționale.

Constanța MIERLUȘCA

Mai bine mai târziu, decât niciodată

După eforturi serioase (care de la an la an devin din ce în ce mai dificile s-a deschis la Sibiu Festivalul Internațional de Jazz.

Pe parcursul a trei zile, în capitala jazzului românesc va fi din nou sărbătoare, acest gen muzical a fost iarăși sal-

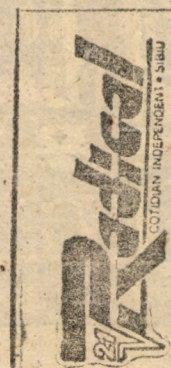
vat pe ultima sută de metri.

Ca unul care cunosc bine cam ce eforturi se fac, nu pot avea decât cuvinte de mulțumire pentru cei ce au crezut și au sacrificat destul timp pentru primăvara jazzistică sibiană.

M.B.

A consemnat Emil PORIME

Anunțurile de mică publicitate apar gratuit cu excepția firmelor și a societăților comerciale. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze și să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poștă. Nu răspundem de autenticitatea datelor din anunțuri. Vă rugăm folosiți numai mînușule.

CUPON

Nume și prenume _____ B.I. _____

Adresa: _____ Tel. _____

Textul: _____

RISCUȘ CĂȘTILOR ALBASTRE

Sarajevo — 29.04. — Bombardamentele sârbilor se desfășoară mai intens la Sarajevo, Brčko și Tuzla. În capitala Bosniei, a fost atacată miercuri, cazarma contingentului ucrainian din forțele ONU, iar joi, un convoi de trupe franceze tot din unitățile ONU, a fost atacat de sârbi în Bosnia centrală. De la începutul misiunii trupelor ONU, în fosta Iugoslavie și-au pierdut viața 39 militari, iar alți 400 răniți, din rândul căștilor albastre.

Președintele musulman A. Izetbegović își încheie mâine o vizită de 4 zile în Turcia, unde a solicitat ajutor internațional, înainte ca sârbi să le ocupe țara.

Într-un act disperat pentru a atrage atenția asupra Bosniei, un bosniac și-a dat foc în fața Camerei Comunelor din Londra. Premierul britanic J. Major se străduiește să convingă SUA să nu înarmeze pe musulmani. Președintele Clinton, este înclinat spre o intervenție militară contra sârbilor din Bosnia dar a apreciat că America

Generalul Lebed a fost demis din funcție, afirmă Radio Chișinău. Comandantul Armatei 14 Ruse, de pe malul stîng al Nistrului a intrat în conflict cu guvernul transnistrean de la Tiraspol, acuzându-l de corupție. În ultimul timp generalul locotenent nu a mai ținut cont nici de ordinele superiorilor săi de la Moscova.

E. Sevardnaze (președintele Gruziei) a amenințat că dacă separatiștii abhazii (susținuți de Moscova) continuă bombardarea orașului Suhumi (capitala Abhaziei) — aflată în mâinile gruzinilor — armata gruzină va face același lucru în teritoriul ocupat de separatiști.